

Sygn. akt II K 264/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26.04.2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie – w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant: sekr.sąd. Alicja Maciejewska

przy udziale Prokuratora A. Romanowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.04 2017 r. sprawy:

J. D., syna J. i H. z domu R., urodzonego (...) w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I .Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście z dnia 09.06.2005r., w sprawie VK 665/03 za czyn z art. 286§1 k.k., którym wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II .Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście z dnia 05.05.2005r., w sprawie VK 977/03 za czyn z art. 286§1 k.k., którym wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

III .Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18.11.2015r., w sprawie IIK 1134/14 za czyny z art. 286§1 k.k. i inne, którym wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat,

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. , art. 85 k.k. , art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności z wyroków Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście w sprawie VK 665/03 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście w sprawie VK 977/03 i orzeka wobec skazanego J. D. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II .na podstawie art. 576§1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia nie objęte wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania;

III . na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres wykonywania kary w sprawie VK 655/03 od dnia 03.12.2015r., oraz okres faktycznego pozbawienia wolności w związku z wykonaniem nakazu w państwie jego wykonania od dnia 23.03.2015 roku do dnia 25.03.2015 roku w sprawie VK 655/03 i okres pozbawienia wolności sprawie V K 977/03 od dnia 20.06.2001 roku do 21.06.2001 roku .

IV. Na podstawie art. 572 kpk postępowanie w pozostałym zakresie umarza

V . zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. K. 160 ,00 złotych wraz z 23% podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym,

VI . na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości;

UZASADNIENIE

W dniu 29.01.2015 roku wpłynął do Sądu Rejonowego Warszawa – Śródmieście wniosek skazanego J. D. o wydanie wyroku łącznego. W toku postępowania sprawę przekazano w/w do tut. Sądu Rejonowego. Sąd ustalił, iż był on karany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście z dnia 09.06.2005r., w sprawie VK 665/03 za czyn z art. 286§1 k.k. - wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście z dnia 05.05.2005r., w sprawie VK 977/03 za czyn z art. 286§1 k.k. - wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18.11.2015r., w sprawie IIK 1134/14 za czyny z art. 286§1 k.k. i inne - wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat

(dowód : odpisy wyroków K- 20-21 , 23-24 , 38-39 , karta karna K- 175 , akta VIII Kop 271/08 i VIII Kop 25/08)

J. D. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 2015 roku. Nie był karany dyscyplinarnie, natomiast był wielokrotnie nagradzany, korzysta z przepustek w trybie art. 138 § 1 pkt 7 kkw i w ich trakcie zachowuje się prawidłowo. W stosunku do przełożonych prezentuje postawy zgodne z wymogami formalnymi, jest zdyscyplinowany i regulaminowy. Kontakt utrzymuje z żoną, jej dziećmi i rodzicami. Z uwagi na postawę osadzony został zakładzie typu otwartego.

(dowód : opinia z AŚ B. K- 188-189 , 32)

Przystępując do analizy niniejszej sprawy zaznaczyć należy, iż kwestia wydania w stosunku do skazanego wyroku łącznego była rozpatrywana według przepisów regulujących wskazaną problematykę obowiązujących po 1 lipca 2015 r. Artykuł 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) przewiduje, iż przepisów rozdziału IX regulującego zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r., nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wobec skazanego po dniu wejścia w życie powołanej ustawy zapadł 1 wyrok opisany w pkt 3, w związku z powyższym właściwe do rozstrzygnięcia o wyroku łącznym są przepisy obowiązujące po wejściu w życie powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015 r.

Zgodnie z art. 85. § 1 kk. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Paragraf drugi wskazanego artykułu przewiduje, iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Zgodnie z § 3 podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Natomiast jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów to właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu (art. 569§1 kpk).

Analiza zapadłych wobec J. D. skazań wskazuje, iż kary orzeczone wyrokami opisanymi w wyroku, nie zostały wykonane i każda z nich podlega wykonaniu. Nie zaszły też okoliczności wyłączające wydanie wyroku łącznego w rozumieniu art. 85 § 3 kk. Żaden ze wskazanych wyżej wyroków zapadłych w stosunku do skazanego nie został orzeczony za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej

łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Powyższe okoliczności wskazują, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i połączenia kar orzeczonych wyrokami wskazanymi wyżej. Natomiast nie ma przesłanek do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej w sprawie II K 1134 / 14 o czym mowa będzie w późniejszym fragmencie uzasadnienia.

Kwestią otwartą przy łączeniu kar jednostkowych pozbawienia wolności jest wysokość kary łącznej, którą należało orzec za popełnione przestępstwa. Do wyboru Sąd miał zastosowanie jednej z zasad: zasadę absorpcji, polegającą na wymierzeniu kary łącznej w wysokości kary najsurowszej orzeczonej za zbiegające się przestępstwa, zasadę kumulacji sprowadzającą się do zsumowania kar oraz zasadę asperacji, według której wymiar kary łącznej oscyluje w granicach od najsurowszej kary jednostkowej do sumy kar jednostkowych.

W niniejszej sprawie Sąd zastosował zasadę asperacji, czyli częściowej absorpcji. Najniższą z kar jaką Sąd mógł orzec jako karę łączną była kara 1 roku i 6 miesięcy, natomiast maksymalną byłaby kara wynikająca z połączenia orzeczonych kar pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej, Sąd uwzględnił liczbę i charakter przestępstw objętych wyrokami podlegającymi łączeniu, jak również całą kartę karną skazanego. Wynika z niej iż poza wyrokami co do których prowadzono postępowanie był on karany jednokrotnie na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej Sąd wziął pod uwagę pozytywną opinię o skazanym z Zakładu Karnego w B..

Reasumując, z uwagi na powyższe okoliczności, Sąd uznał, iż adekwatną i sprawiedliwą, będzie kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w łączonych wyrokach Sąd pozostawił je do odrębnego wykonania;

Ponadto na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres wykonywania kary w sprawie VK 655/03, oraz zgodnie z art. 607 f kpk okres faktycznego pozbawienia wolności w związku z wykonaniem nakazu w państwie jego wykonania od dnia 23.03.2015 roku do dnia 25.03.2015 roku a ponadto w sprawie IV K 977/03 okres od dnia 20.06.2001 roku do 21.06.2001 roku. Na marginesie zaznaczyć należy iż nie ma podstaw do zaliczania na poczet kary okresu stosowania nie izolacyjnych środków w postaci dozoru (SA w Krakowie wyrok z dnia 28.11.2013 r. sygn. akt II AKz 422/13)

Sąd umorzył postępowanie co do ostatniego z wyroków co do których prowadzono postępowanie mając na uwadze art. 607 e § 1 i 2 kpk. Skazany będąc przekazany do Polski celem odbycia kar w sprawach co do których wystawiono ENA nie zrzekł się stosowania wobec niego zasady specjalności co uniemożliwia rozstrzygnięcie co do trzeciego wyroku (wyrok SN z dnia 14.04.2014 r. sygn. akt VKK 357/13)

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. K. 160,00 złotych wraz z 23% podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym a na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości;